

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ahmed MD Firoj,
reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Ahmed MD Firoj împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-636/25

NR. PIGD 2-24125115-01-3ra-03092025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. I. Pruteanu
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, V. Sîrbu, A. Cașcaval

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Ahmed MD Firoj, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 05 noiembrie 2024, Ahmed MD Firoj, prin intermediul avocatului Ștefan Șevciuc, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei nr. 5718/24/DAA din 24 septembrie 2024 și obligarea pârâtului să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin decizia nr. 5718/24/DAA din 24 septembrie 2024 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, a fost respinsă cererea de azil a reclamantului.

3. Reclamantul a specificat că nu este de acord cu această decizie, o consideră neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea gravă a unui șir de principii fundamentale consfințite atât la nivel național (art. 11 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, art. 19 alin. (3) al Constituției RM), cât și la nivel internațional (art. 5 alin. (1) din CEDO), iar temeiurile invocate sunt formale și menite să restrângă nefondat dreptul la azil a persoanei.

4. Cu referire la motivul plecării din țara de origine, reclamantul a invocat problemele de ordin politic pe care le-a avut. A comunicat că este membru al partidului politic XXXXX (XXXXX) din 2015 și este împotriva politicii partidului de guvernare XXXXX, care se află la conducerea statului din 2009, considerat a fi un partid autoritarist.

5. Rolul pe care l-a avut solicitantul de azil în cadrul partidului politic a fost de a informa membrii de partid și simpatizanții partidului despre eventualele adunări, proteste, mitinguri împotriva partidului de guvernare.

6. A comunicat reclamantul că, după ce a participat la mai multe mitinguri, Ahmed MD Firoj a ajuns în vizorul autorităților statale, fapt ce l-a speriat, deoarece multe persoane care își manifestă dezacordul față de politica partidului XXXXX pur și simplu dispar, nemaifiind văzuți niciodată, deseori aceste persoane sunt arestate și condamnate la închisoare.

7. A mai indicat reclamantul că la el acasă au venit de nenumărate ori polițiști, care îl căutau și a fost amenințat că dacă va mai susține partidul XXXXX, va dispărea.

8. Potrivit reclamantului, după ce și-a perfectat actele necesare, la 24 februarie 2023 a părăsit XXXXX și a venit în Republica Moldova, precizând că nu dorește să revină în țara de origine, deoarece nu se simte în siguranță și are teamă pentru viața și libertatea sa.

9. Consideră reclamantul că în cazul său, autoritatea pârâtă nu a examinat situația multiaspectual, nu au fost luate în considerare cele invocate în modul corespunzător, nu au fost luate în considerare toate riscurile și pericolele care îl amenință la întoarcerea în țara sa de origine.

10. Totodată a precizat că potrivit reglementărilor internaționale, refugiatul este persoana, care în urma unor temeri bine întemeiate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate, sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări sau care, neavând nici o cetățenie și găsimdu-se în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

11. Refugiatul este un cetățean străin sau persoană fără cetățenie, care din diverse motive de persecuție nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara sa de origine, fiind astfel lipsită de protecția acesteia.

12. Statutul de refugiat se acordă întotdeauna individual și numai dacă se constată că motivele invocate sunt temeinice că există temeri reale de persecuție și că acestea privesc direct persoana.

13. Astfel, conducându-se pe indicatorii de credibilitate, solicitantul a oferit suficiente detalii cu privire la elementul material al cererii, însă în pofida acestui fapt Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, a conchis că temerea invocată de Ahmed MD Firoj nu este întemeiată și nu există o probabilitate reală că în cazul întoarcerii în țara sa de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie pusă în pericol, nu există o probabilitate rezonabilă ca dânsul să fie supus unor acțiuni de persecuție.

14. În opinia părții reclamante, pentru solicitantul Ahmed MD Firoj ca și pentru alți solicitanți a unei forme de protecție, operează „beneficiul dubiului” conform art. 44 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008.

15. Astfel, solicitanții de azil de cele mai multe ori nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe, din considerentul că la părăsirea țării de origine aceștia nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuși persecuțiilor de către agenții de persecuție enumerați la art. 47 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008.

16. Respectiv, consideră că Ahmed MD Firoj se încadrează în prevederile art. 44 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, care prevede că atunci când o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sunt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

17. În opinia reclamantului, în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și „informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine”, impuse de art. 43 al Legii 270, dar și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine”, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași legi.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

18. Prin hotărârea din 16 decembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Ahmed MD Firoj, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

19. La data de 11 ianuarie 2025, avocatul Șevciuc Ștefan, acționând în interesele lui Ahmed MD Firoj, a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 16 decembrie 2024, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

20. Prin decizia din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Șevciuc Ștefan, în interesele lui Ahmed MD Firoj, și s-a menținut hotărârea din 16 decembrie 2024, a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

21. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru

Migrație, nr. 5718/24/DAA din 24 septembrie 2024, prin care a fost respinsă cererea sa de acordare a unei forme de protecție sub formă de azil.

22. Totodată, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că, la caz, Ahmed MD Firoj nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenți de persecuție sau vătămări grave. Mai mult ca atât, deși apelantul susține că a fost membrul partidului XXXXX (XXXXX) din anul 2015, iar din acest considerent era amenințat de membrii partidului de guvernământ (XXXXX) și i se cerea să părăsească partidul, instanța de apel remarcă faptul că Ahmed MD Firoj a părăsit țara de origine în anul 2023.

23. Instanța de apel a notat că, solicitantul de azil nu a prezentat carnetul de membru de partid (copia) sau dovada înregistrării în lista membrilor de partid XXXXX (copie) și, sau confirmarea faptului că a fost condamnat în anul 2018 pe temei politic, accentuând că, apelantul nu a demonstrat faptul că plecarea sa din țara de origine ar fi efectul unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea organelor oficiale, or, instanța de apel constată că Ahmed MD Firoj a părăsit legal țara de origine, având contacte directe cu autoritățile statale, iar în luna noiembrie 2021 și-a perfectat pașaportul național.

24. Aceste circumstanțe indică faptul că reclamantul nu se afla în atenția autorităților ca o persoană considerată periculoasă pentru ordinea publică sau securitatea națională, iar declarațiile solicitantului de azil cu privire la temerea sa bazată pe „opinia politică” sunt considerate irelevante, or, potrivit pct. 106 din Manualul UNHCR privind proceduri și criteriile de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că: Ori de câte ori este posibil, protecția națională are prioritate față de protecția internațională.

25. Instanța de apel a menționat că în vederea admiterii cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție. La fel, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură, este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

26. De altfel, referitor la presiunile din partea membrilor partidului XXXXX, instanța de apel a notat că, nu au fost confirmate, contrar aserțiunilor invocate în cererea de apel, iar prin urmare instanța de apel a constatat că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actului administrativ contestat.

27. Mai mult, cu referire la expunerea unor riscuri semnificative, la reîntoarcerea în țară, instanța de apel a notat că în susținerea acestora, Ahmed MD Firoj, nu a demonstrat faptul că în privința sa a fost intentată o cauză penală și că în privința

sa au fost aplicate acte de persecuție în urma activității politice, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie; acușări sau pedepsei discriminatorii sau disproportionale; acușări sau pedepsiri ca urmare n refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra; abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

28. De altfel, cu privire la motivele invocate în apel, instanța a reținut că în raport cu Ahmed MD Firoj, nu s-au constatat temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat, or cele invocate de către solicitant, nu constituie acte de persecuție așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv. Suplimentar, în detrimentul obligațiilor sale procedurale, solicitantul nu a putut demonstra de către cine anume este intimidat în țara de origine, or, aspectele expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, poartă un caracter de ordin general.

29. Astfel, instanța de apel a notat că, la caz, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în țara de origine, or, nici Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI și nici instanțelor de judecată, nu le-au fost prezentate probe pertinente și concludente referitor la prezența unor temeri bine întemeiate că Ahmed MD Firoj a fost persecutat în țara sa de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică și că datorită acestor temeri nu se poate afla sub protecția țării a cărei cetățeniei o deține.

30. Or, în susținerea cerințelor înaintate, reclamantul/apelant a operat cu presupuneri, iar afirmațiile cu privire la expunerea riscului de a fi persecutat pe motive politice, sunt premature și irelevante, iar, Ahmed MD Firoj nu a individualizat nicio acțiune întreprinsă împotriva lui, ce ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia, în defavoarea solicitantului de azil fiind conchis faptul că acesta a oferit o informație destul de generală cu privire la temerea sa individuală.

31. Suplimentar, instanța a reținut că, în cadrul notei de interviu solicitantul a declarat că a venit din XXXXX în Republica Moldova în scop de muncă la

compania XXXXX, unde a obținut un permis de ședere, în baza vizei obținută pe baza invitației BMA nr. 46104, eliberată la solicitarea persoanei juridice XXXXX, or, la 20 septembrie 2023 dreptul de ședere i-a fost revocat.

32. Ulterior, la data de 01 august 2023 i-a fost revocat dreptul de ședere și la 02 august 2023 a fost emisă decizia de returnare de pe teritoriu Republicii Moldova.

33. Prin urmare, se distinge un temei determinativ pentru solicitarea azilului și anume de a se afla pe teritoriul Republicii Moldova în scop economic.

34. Mai mult ca atât, pe lângă faptul că Ahmed MD Firoj a obținut dreptul de ședere pentru perioada 31 martie 2023 – 03 noiembrie 2023 în scop de muncă, în baza demersului solicitantului beneficiar XXXXX, până la intrarea lui în Republica Moldova, în cadrul instanței de fond s-a constatat că în cazul în care nu ar fi fost revocat dreptul de ședere cu drept de muncă, reclamantul/apelant nu intenționa să solicite azil.

35. La acest aspect, instanța de apel a conchis că situația apelantului poate fi privită prin prisma pct. 62 a Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, or, persoana care, din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte, este considerat un emigrant economic, dar nu un refugiat. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală.

36. Totodată, prin prisma art. 62 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, instanța admite faptul că cererea de azil înaintată de către Ahmed MD Firoj poate fi calificată drept una abuzivă și evident nefondată, or, solicitantul de azil nu a demonstrat că a fost constrâns să părăsească țara de origine într-un motiv forțat și riscă de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar situația acestuia reprezintă o situație clasică în care și-a părăsit locul de trai în căutarea unui loc de muncă.

37. În context, instanța de apel a reținut că anterior depunerii cererii de azil, la 01 august 2023, cetățeanul Republicii XXXXX - Ahmed MD Firoj a traversat zona de frontieră, aproximativ 2,5 km de la Frontiera de Stat, dar a fost depistat de către Patrula Mobilă, iar prin încheierea Judecătoriai Bălți, sediul central din 02 august 2023, s-a dispus luarea în custodie a lui Ahmed MD Firoj pe termen de 30 zile (prelungit prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 29 septembrie 2023).

38. Totodată, la 01 august 2023, în privința acestuia a fost emisă o decizie de revocare privind anularea dreptului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova,

pentru nerespectarea prevederilor art. 49 lit. b) al Legii 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor, iar la 02 august 2023, de către DR Nord a IGM, în privința cetățeanului Republicii XXXXX, Ahmed MD Firoj, a fost emisă decizia de returnare sub escortă de pe teritoriul Republicii Moldova, fapt care i-a fost adus la cunoștință străinului sub semnătură, cu înmânarea deciziei menționate.

39. Drept urmare, prin prisma art. 63 alin. (1) lit. d) al Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, faptele expuse supra denotă că cererea din 06 octombrie 2023 cu privire la solicitarea de azil, a fost depusă abuziv, pentru a împiedica înlăturarea apelantului de pe teritoriul Republicii Moldova.

40. Cu referire la argumentele apelantului despre temerile bine întemeiate de a se reîntoarce în țara de origine, instanța a menționat că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul de „temeri bine întemeiate”, conține atât un element subiectiv, cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente.

41. În conformitate cu prevederile art. 48 alin. (1) al Legii privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, cu toate acestea, în sensul expus supra, Ahmed MD Firoj nu a prezentat nicio probă.

42. Astfel, instanța de apel consideră că organul emitent a evaluat declarațiile făcute de solicitantul de azil – Ahmed MD Firoj și au fost analizate în contextul unor situații concrete, cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului fiind indispensabilă.

43. La caz, pct. 22 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției de la 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că „statutul de refugiat se aplică și oricărei persoane care datorită agresiunii externe, ocupației, dominației străine fie într-o parte a teritoriului fie în întreaga țară de origine sau a cărei cetățenie o are, este obligată să părăsească locul de reședință obișnuită pentru a căuta refugiu într-un alt loc din afara țării sale de origine sau a cărei cetățenie o are”.

44. La baza definiției date rezultă că, solicitantul de azil nu a identificat niciun motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în țara de origine, nu are niciun motiv de temere, mai mult ca atât s-a bazat și a relatat informații destul de neclare.

45. Din raționamentele expuse, instanța constată temeinicia și legalitatea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5718/24/DAA din 24

septembrie 2024 cu privire la respingerea cererii de azil, or, Ahmed MD Firoj nu a probat faptul că a fost și poate fi supus persecuției în țara de origine pe motive politice, că există riscul real de a fi supus unor vătămări grave, respectiv, în privința lui nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea unei forme de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

46. Suplimentar, cu privire la invocarea „beneficiului dubiului” de către avocatul Șevciuc Ștefan, instanța de apel susține că, deși art. 44 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova consacră principiul beneficiului dubiului în favoarea solicitantului, aplicarea acestuia nu este absolută și nu exonerează solicitantul de obligația de a prezenta un minim de indicii sau fapte plauzibile în susținerea cererii sale.

47. Din perspectiva normei citate se poate reține că în cazul în care anumite aspecte nu pot fi probate prin mijloace directe, dar declarațiile solicitantului sunt coerente, verosimile și conforme cu informațiile generale cunoscute despre țara de origine, autoritățile pot acorda protecție, interpretând îndoielile în favoarea acestuia.

48. Or, în prezenta cauză, reclamantul nu a furnizat suficiente detalii concrete, individualizate sau susținute prin elemente externe (chiar indirecte), care să permită verificarea credibilității sale.

49. Astfel, pe de o parte informațiile oferite de Ahmed MD Firoj, precum momentul și motivul părăsirii țării sunt generale, iar pe alta, părăsirea teritoriului țării de origine, a trecut fără a suferi represalii – aspecte ce contravin afirmației că acesta ar fi fost o persoană vizată de agenți ai persecuției. Această conduită este incompatibilă cu statutul de persoană urmărită politic sau persecutată.

50. În consecință, nu poate fi aplicat în mod automat beneficiul dubiului, în lipsa unei credibilități minime și a unei concordanțe între declarații și realitatea documentată privind situația din țara de origine. Interpretarea extensivă și automată a acestui principiu ar lipsi autoritatea de evaluare de instrumentele necesare pentru a combate eventuale cereri abuzive.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

51. La 22 august 2025, Ahmed MD Firoj, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

52. În motivarea recursului, Ahmed MD Firoj, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

53. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

54. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

55. Prin referința din 04 septembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Ahmed MD Firoj, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

56. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

57. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

58. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

59. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

60. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurentului la 28 iunie 2025 (f.d.173), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

61. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

62. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

63. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

64. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

65. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

66. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

67. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

68. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

69. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

70. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

71. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Ahmed MD Firoj, reprezentat de avocatul Șevciuc Ștefan.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni